

9³
омъжена за хаджи Лука Нейков, бащата на Брайко Луков и Антон Нейков, за които ще говоря по-нататък в спомените си.

Дядо ми имал брат Панчо. Навремето се изселил в Тулча /Румъния/. Усвоил много добре градинарството, той наел земи и за собствена сметка започнал производството на зелечуци, с каквите снабдявал почти изцяло града. Така успял да натрупа значително състояние.

Завърна се в България през 1900 година. Имаше двама синове - Владимира и Иван. Първият беше се оженил в Румъния, а вторият след завръщането си - в България, но нямаше деца.

В Румъния Панчо Палавеев оставя една дъщеря, мъжът на която, също българин, имал стопанство в устието на Дунава и се занимавал с риболовство. Имали четириима синове и една дъщеря. Двамата му синове, след като завършили прогимназия, идват също в България. Вуйчо им Иван Палавеев осиновил единият от тях - Димитър. Другият също работи при него в мелницата край Връбница. След като стана превратът в Румъния, национализирали стопанството му и зетът на Панчо Палавеев с жена си и другите двама синове също се върнаха в България след края на Втората световна война. Тяхната дъщеря обаче се оженила в Букурещ за руснак, който бил на тайна служба в руското разузнаване и по време на войната направил голям саботаж, доколкото си спомням, запалил бензинови складове. Бил заловен и осъден на смърт, впоследствие помилван на доживотен затвор. След победата на Съветския съюз звел голям пост в управлението. Преди десетина години той починал. Останала сама внучката на Панчо Палавеев с две дъщери. Дъщерята на тукашния Д. Палавеев /ул. "Денкоглу" 3/ преди две-три години беше на гости на братовчедката си в Букурещ.

Следователно и от този род Палавееви всички се върнаха в България, остане само внучката на Панчо Палавеев с двете си дъщери, които били настанини много добре.